

HÍRNÖK

A csallóközesütörtökiek lapja

XI. évfolyam 4. szám

2015. december

Juhász Gyula:

Betlehemes ének

Ó, emberek, gondoljatok ma rá,
Ki Betlehemben született ez este
A jászol almán, kis hajléktalan,
Szelíd barmok közt, kedves babinó,

Ó, emberek, gondoljatok ma rá:
Hogy anyja az Úr szolgáló leánya
És apja ács volt, dolgozó szegény
S az istállóban várt földél reájuk.

Ó, emberek, gondoljatok ma rá,
A betlehemi kisdéd jászolára,
Amely fölött nagyobb fény tündökölt,
Mint minden várak s kastélyok fölött.

Ó, emberek, gondoljatok ma rá,
Ki rómaihoz, barbárhoz, zsidóhoz,
A kerek föld mindegyik gyermekéhez
Egy üzenettel jött: Szeressetek!

Ó, emberek, gondoljatok ma rá!

*Áldott karácsonyi ünnepeket
és sikerekben gazdag
új évet kívánunk!*

Mozgalmas ősz, éledő tradíciók

Beszélgetés Öry Péter polgármesterrel

Advent napjait éljük, közeleg a karácsony, az év vége. Mozgalmas volt az idei a csallóközsütörtöki önkormányzat, községi hivatal életében is. Kérem egy rövid mérlegvonásra.

Igen, tartalmas volt 2015. Remélem, hogy mindenkinek sikerül kipihenni a hajtást és a fáradalmakat. Úgy vélem, hogy az őszy folyamán sok mindent sikerült elintézni és megoldani a községben. Ez részben annak köszönhető, hogy év elején kezdődik az alapozó munka, melynek gyümölese ilyenkorra érik be. Egy-egy pályázati forrás beérkezése, egy-egy rendezvény megvalósulása általában ilyenkor történik.

A konkrét eredmények közül említsünk néhányat.

Községünk vonatkozásában a legjobb hír a környezetvédelmi projekt megvalósulása. Konkrétan: az Erzsébeti utat, az ún. Homokluk környékét és az ún. Kistyúkfarmot sikerült teljes egészében kitakarítanunk. Ez számszerűsítve azt jelenti, hogy közel 300 tonna hulladékot szállítottunk el a község kataszteréből, de az ún. Hat úti át-emelő állomás környékét – ahol hegyekben állt a szemét – is sikerült megtisztítanunk.

Mennyibe került mindez?

A pályázat összege elég tetemes volt, százezer euró körüli, ám a községnek mindez csak 5800 eurójába került. Ez azt hiszem, jó „üzletnek” számít, hiszen ennyiből saját erővel nem tudtunk volna kitakarítani. Ami viszont nagyon megdöbbentő, hogy amikor az Erzsébeti úton kint állt a konténer, rakják bele a szemetet, ki van takarítva az út, az ötven éve ott halmozódott szemét eltűnik, alig telik el néhány nap, és valaki ismét oda dönti a szemetet.

Nem csak szemétből állt az élet.

Méltán lehetünk büszkék arra, hogy az őszy folyamán a községben számtalan kulturális rendezvényre került sor. Mondhatnám úgy is, hogy a község tovább él és fejlődik. Az önkormányzat megtartotta a nyugdíjasok napját, amely a visszajelzések szerint nagyon sikeres volt. Ugyancsak az önkor-

mányzat szervezésében első ízben került megrendezésre a Mikulás-nap. Reméljük, ebből hosszan tartó tradíció lesz, hiszen nincs annál nagyobb öröm, mint amikor csillogó gyerekszemeket lát az ember maga körül. Azt hiszem, hogy mind a szülőknek, mind a gyerekeknek megfelelő élményt tudtunk biztosítani. Ezen kívül hosszú idő után ismét volt egy színházi előadásunk is. November 27-én a kultúrházban a Sóska és sültkrumpli című darabot adta elő a dunaszerdahelyi Rivalda színház.

És hát visszajött a mozi.

Nemrég megalakult a Felvidéki Magyar Moziklub, amelynek első vetítése éppen Csallóközsütörtökben volt. Akárcsak a többi rendezvényünk, ez is ingyenes volt. Nagy örömünkre szolgált, hogy három vetítést tudtunk biztosítani, visszahozva a régi tradíciót. Az őszy tehát sok tekintetben sikeresnek mondható községünk életében. Nyilvánvaló, hogy vannak problémáink is, de nem biztos, hogy advent idején éppen

a gondokról kellene beszélnünk. Nagy öröm, hogy az anyagi és szellemi épülés terén sikerült ismét egy köztéri szobrot megmentenünk. A Fehér Kereszt méltó helyre került, egy kis térre, virágokkal körbe véve, és megvilágítva. Az összefogás és az együttérzés múlhatatlan értékének megnyilvánulását jelentette az is, hogy a párizsi terrortámadás másnapján csöndes megemlékezéssel egybekötött gyertyagyújtást tartottunk, amelyre, nagyobb városokat meghazudtolva, szép számmal jöttek el a polgáraink. Köszönet érte a Szent Jakab Polgári Társulásnak, a Sill család leszármazottainak és minden segítőnek.

Közben készítjük a jövő évi költségvetést, amelyet decemberi ülésén készül elfogadni az önkormányzat. Tehát decemberben tulajdonképpen nekivágunk az új évnek. De addig is elsősorban a pihenésre, a család és a szeretet fontosságára szeretném felhívni a figyelmet. Minden polgárunknak békés, szeretetteljes karácsonyt kívánok.

Az irgalmasság hozzájárulhat egy emberségesebb világ építéséhez

„Kedves testvéreim!

Kinyitottam az irgalmasság szentévének szent kapuját. Ma veletek együtt e szent év jelentéséről szeretnék elgondolkodni. Arra a kérdésre keressük a választ, hogy *mi a célja, mi a jelentése az irgalmasság évének*. Az egyháznak szüksége van erre a rendkívüli időszakra. Nem azt mondom, hogy az egyháznak jót tesz ez a rendkívüli időszak, hanem azt mondom: az egyháznak *szüksége van* erre a rendkívüli időszakra. Gyors változásokat hozó korunkban az egyház feladata az, hogy megtegye, ami rajta áll: láthatóvá kell tennie a reménynek és Isten közelségének jeleit. A jubileumi év alkalmas időszak mindannyiunknak arra, hogy az isteni irgalmasságot szemlélve, mely átlép minden emberi határt és felragyog a bűn sötétsége felett, erősebb meggyőződésű és hatékonyabb tanúkká váljunk.

Az, hogy Istenre, az irgalmas Atyára és irgalomra szoruló testvéreinkre nézünk, azt jelenti, hogy figyelmünket az evangélium lényegi tartalmára fordítjuk: Jézusra, a testté lett irgalomra, aki láthatóvá teszi előttünk Isten szentháromságos szeretetének mély misztériumát. Az irgalom jubileumának megünneplése egyet jelent azzal, hogy újból személyes és közösségi életünk középpontjába helyezzük a keresztény hit sajátosságát, vagyis Jézus Krisztust, az irgalmas Istent. A szentév tehát arra szolgál, hogy *megéljük az irgalmasságot*. Igen, kedves testvéreim, ezt a szentévet azért kapjuk, hogy megtapasztaljuk életünkben Isten megbocsátásának édes-finom érintését, az ő mellettünk való jelenlétét és közelségét, főleg akkor, amikor leginkább szükségünk van rá.

Ez a jubileumi esztendő alkalmas időszak arra, hogy az egyház megtanulja egyedül azt választani, *„ami Istennek leginkább tetszik”*. Mi az, *„ami Istennek leginkább tetszik”*? Megbocsátani gyermekeinek, irgalmat gyakorolni velük, hogy utána ők is

meg tudjanak bocsátani testvéreiknek, és így Isten irgalmasságának fáklyáiként világítsanak a világban. Ez az, ami Istennek leginkább tetszik. (...)

„Erősen érezni szívünkben annak örömét, hogy Jézus ránk talált, hogy jó pásztorként utánunk jött, mert eltévedtünk” (*Homília az isteni irgalmasság vasárnapjának első esti dicséretében*, 2015. április 11.): ezt a célt tűzi ki az egyház ebben a szentévben. Így megerősödik bennünk a bizonyosság, hogy az irgalmasság tényleg hozzájárulhat egy emberségesebb világ építéséhez. Különösképpen korunkban, amikor a megbocsátás ritka vendég az emberi élet színterein, az irgalmasságra való utalás még sürgetőbb, mégpedig mindenhol: a társadalomban, az intézményekben, a munkahelyen és a családban is.

Nyilvánvalóan valaki ezt az ellenvetést tehetné: „De, Atyám, ebben a szentévben az egyháznak nem kellene valamivel többet is tennie? Helyénvaló szemlélni Isten irgalmasságát, de sok sürgős teendő is van!” Igaz, sok a tennivaló, és én vagyok az első, aki fáradhatatlanul emlékeztetek erre. Számot kell azonban vetni azzal, hogy az

irgalomról való megfélemezés gyökerénél mindig az *önszeretet* áll. A világban ez úgy jelentkezik, mint kizárólag saját érdekeink, gyönyöreink és dicsőségünk keresése, a vagyon halmozása, míg a keresztények életében gyakran a képmutatás és a világiasság köntösébe öltözik. Mindez szemben áll az irgalmassággal. (...) Íme, ezért annyira szükséges, hogy elismerjük bűnös voltunkat: hogy megerősítsük magunkban az isteni irgalmasság bizonyosságát. „Uram, bűnös vagyok: jöjj hozzám a te irgalmaddal!” Ez egy nagyon szép ima. Könnyű ima, melyet mindennap mondhatunk: „Uram, bűnös vagyok: jöjj hozzám a te irgalmaddal!”

Kedves testvéreim! Kívánom, hogy ebben a szentévben mindnyájan megtapasztaljuk Isten irgalmasságát, hogy tanúi legyünk annak, *„ami Istennek leginkább tetszik”*. Vajon naivság azt gondolni, hogy ez megváltoztathatja a világot? Igen, emberileg gondolkodva örültség, ám „Isten balgasága bölcsőbb az embereknél, és Isten gyengesége erősebb az embereknél” (1Kor 1,25).

(Részletek a Szentatya beszédéből)

Fekete István

Karácsony éjjel

A konyhából behallatszott a tűz pattogása, de aztán betették az ajtót s a kocsmában csend lett. A bádóg lámpaernyő karimája némán hajlongott a repedezett gerendán és amint a láng megbillent, mintha valaki sóhajtott volna.

Az ablakok arcán csendesen szivárgott a cseppé hűlt pára, az ajtókilincs ferdén állt, mintha valaki be akarna jönni s a székek úgy álltak az asztalok mellett, mintha fáradt karjukkal szívesen az asztalra könyököltek volna.

Ekkor megpendült egy húr a kemence mellett. Az öreg Tallér rátette kezét a cimbalomra, mert véletlenül ütötte meg a húrt, de a lágy zendülés már szétszállt a szobában, megsimogatta a falakat, lengett a levegőben, aztán visszahullt a cimbalomra, mint fészekre a madár.

Zimányi felemelte fejét. A homályban nem látta az öreg cigányt, de érezte, hogy nézi. Töltött magának.

– Van poharad, Tallér? Hát akkor tartsd ide. Ittak. A lámpa hunyorgott s a cigány visszault a sötétbe.

– Hajajaj!

– Mért sóhajtozol, Tallér?

– Csak úgy sóhajtozok, instállom. Minek örüljek? Elmúlik minden.

– Elmúlik, Tallér. De ezt úgyis tudjuk.

A kilincs bólintott, az ajtó óvatosan kinyílt. Egy ember jött be, aztán egy asszony. Vállukon hó.

– Jó estét.

– Jó estét – bólintott Zimányi – esik?

– Esik.

– Hová?

– Palánkra. Oda várnak bennünket, karácsonyra.

A kocsmáros odaállt a vándorok elé.

– Mi kellene?

– Csak pihennénk, ha szabad.

Az asszony fáradtan felnézett.

– Kenyeret kérnénk. Pénzért.

Zimányi megfogta a kocsmáros kabátját.

– Adjon szalonát is... karácsony van.

Gondolkodó csend lett. A vándorok előtt

egy kis vörös mókus ült az asztalon és a kenyérhéjat eszegette. Okos, fekete szemével körülnézett.

– Szelíd?

– Mint a gyerek. Csak megszorítani nem szabad, mert akkor harap.

Zimányi felkelt, nehézkesen odament az asztalhoz és megsimogatta a mókust. A kis állat megszagolta Zimányi kezét, aztán végigfuttatott a karján és bekukkantott a zsebébe.

– Az én zsebemet ki szokta forgatni -mondta a vándor -múltkor megrágtá a pipámat, azt nem szeretem... meg hát üres is...

– Nem adja el?

– El nem adom, csak úgy odaadom. Jobb dolga lesz...

Zimányi pénzt tett az asztalra.

– Egyedül vagyok... eljásztogatok velem... ez lesz az én karácsonyom...

Diót hozott a kocsmárossal s a mókus észre sem vette, amikor gazdáik elköszöntek. Zimányi kucsmáját a mókus mellé tette, hátha elálmosodik.

– Hozass még egy üveggel, Tallér, diót is.

A mókus megszagolta a bort s a diót a kucsmába hordta.

A cimbalom halkán zengett. Künn hullott a hó, nyári kórószálak álltak az utak mellett, valahol messze csengett egy szánkó, varjak aludtak a jegenyéken, a hidak alatt susogott a víz, mintha mesét mondana az öreg hídlábnak.

Zimányi hazaindult. Zsebrerakta a diót és a mókust is.

– Ehetsz útközben is, ha akarsz.

Lassan lépegetett hazafelé. Az út, mint a bársony. Botja nem koppant, arcára hópehely esett. A falu végén kis erdő s az erdőn túl Zimányi háza. Jó lenne, ha várakozó lámpás intene belőle, de nincs már senkije.

Nem nagy a hó, mégis nehéz a járás, az erdő fái között álmos köd ül. Megállt, botjával a hóra ütött.

– Milyen puha, akár a párna. Hideg sincs.

Azzal leültek az árok mellett. Megcsörrentek a diók, a mókus kiugrott a zsebből és felszaladt az öregember vállára.

– Ne csiklandozz, te, csak egy kicsit pihenek. A mókus leugrott a földre. A hónap szabadság szaga volt. Az erdei csend susogni kezdett s az ágak ugrásra ingerelték. Az árokparton bodzafa állt és ijedten ébredt fel, amikor a mókus végigszaladt rajta.

– Mit akarsz?

– Szállást keresek. Az ember elaludt és én elszöktem... nem tudod hol találnék szállást?

– Eredj a Bükkhöz.

A mókus átlendült az öreg bükk alsó ágára.

– Azt mondta a Bodza, hogy te adsz nekem szállást.

– Nem adok. Nincs, de ha lenne se adnék.

– Majd ad más.

De nem adott a Kőrös se, a Cser se. A Vadcserezsnye csak a fejét ingatta, a Nyír pedig még fiatal vesszőit is megsuhogtatta. Csak az öreg Tölgy mondta meg kereken.

– Nem szabad!

Zimányi ekkor már mélyen aludt az árokparton. Azt álmodta, hogy egy hideg kéz nyúl a kabátja alá, de nem a pénztárcáját, a szívét keresi.

Arca sárga lett, feje előrebukott a kínban, hogy megmozduljon, de nem tudott.

A kis mókus ekkor ért oda. Felugrott az öregember vállára és lerázta magáról a havat, az öreg nyakába.

Erre már felébredt Zimányi. Mélyet lélegzett, aztán tántorogva felállt. De mi ez a hideg a nyakánál? Odanyúlt és eszébejutott a mókus.

– Hát te ébresztettél fel, te? Bizony jó, hogy felébresztettél...

Megkereste botját és lassan lépegetve elindult hazafelé. Zsebében megzörrentek a diók s amikor otthon meggyújtotta a lámpát, körülvették a régi bútorok.

A mókus az ágy karfájára ugrott, leült elgondolkodva, mert ő sem tudta, hogy mért nem kapott szállást a fáktól. Nem tudta, hogy Zimányinak szíve és zsebe mindig nyitva volt szegénynek, vándornak, mindenkinek s az ilyen embernek nem lehet elhagyatottan, árokparton meghalni.

Nézte egymást ember és mókus. A kályhában halkán dúdolt a szél, a felhőket elkergette, aztán nagy csend és nagy békesség lett kint és bent.

Aludt az öregember és aludt a kis mókus karácsony éjszakáján.

Adventi várakozás

A Szent Jakab Polgári Társulás idei tevékenységének az év végéhez közeledve, több gyümölcse is beért. A legfontosabb természetesen a Fehér Kereszt felújítása és új helyen történő felszentelése volt. Kállay András lapunknak elmondta, hogy elég sokáig keresték az új helyét a keresztnek, majd némi tanakodás után a társulás és az önkormányzat úgy döntött, hogy a szép szakrális emléket a mostani helyére helyezik át.

„Itt, a községen keresztül vezető főúton méltóbb helyen áll. Korábban a falu északkeleti részén állt, a falun kívül, a pozsonyi út mellett. Így ismét betölti eredeti funkcióját, hiszen újból út mellett áll, a község közepén, ráadásul esténként szépen kilágítva. Érdekességként említjük meg, hogy a keresztet egy évben állították a templom főoltárával. Aktuális érdekesség: amikor november közepén áthelyeztük a szobrot, még a kerítés sem állt körülötte, már megjelentek az első mécsesek előtte.” A polgári társulás végre neki tudott látni a község kemencéjének építéséhez is, árulta el Kállay András. „Szerencsére még jó az idő, így remélhetően az idén be is tudjuk fejezni. A beüzelemésre valószínűleg ta-

vasszal kerül sor, hiszen ki kell szárítani, égetni, és ki kell tapasztalni, hogyan működik. Elsődleges célunk, amiért a kemencét építjük, a csallóközi közös kenyérsütés hagyományának újra élesztése. A másik, hogy a hagyományörző aratási népszokásunkat kibővítsük az új kenyér megsütésével és megáldásával. A közösségi kemence természetesen több célt is fog szolgálni, és reméljük, hogy még több embert fog kicsábítani a közösségi rendezvényeinkre. Ha teljességgel nem is lehet lemásolni az egykori kemencék formáját, azért igyekszünk hasonlóra készíteni, mint amelyeknek nagy hagyományuk volt mifelénk. A község főterén ott pompázik a szokásos adventi koszorú, amelyet idén kilencedik alkalommal állítottunk fel. Nincs róla tudomásunk, de valószínű, hogy még mindig az ország legnagyobb koszorúja. Természetesen nem a méreten van a lényeg, arra azonban méltán lehetünk büszkéek, hogy hagyományt teremtettünk, és a környező települések sorban követik a példánkat. Nemrég facebook-oldalt is készítettünk az adventi koszorúnak, és örömmel tapasztaltuk, hogy még Mexikóból is lájkolták.”

- ik -

Isten dicsőségére és az összetartozásért

Nagy ünnepe volt Csallóközsütörtöknek december 11-e. Ekkor avatták fel és szentelték fel újra a szépen felújított Fehér Keresztet, amelyet eredetileg Csütörtök egykori mezőváros polgárai, *Sill Jakab* és neje, *Füle Zsófi* emeltettek 1913-ban. A szakrális emlékmű megmentését és áthelyezését a Sill család Benes-dekrétumok alapján kitelepített ágának leszármazottai, a szobor tatarozását pedig a gyökereiket kereső és a községbe visszataláló Takács család finanszírozta. A szobor kerítésének elkészítéséhez az Országgyűlés elnöke nyújtott segítséget, a további munkálatokat pedig a Szent Jakab Társulás, valamint a helyi önkormányzat támogatta.

A szoboravatató ünnepségen jeles vendégek látogattak a községbe. Jelen volt Kövér László, a magyar országgyűlés elnöke, Czibalmosné Molnár Éva rendkívüli és meghatalmazott nagykövet, több polgármester és politikus, s természetesen ott voltak a Sill és a Takács család leszármazottai is.

Az ünnepségen mondott üdvözlő beszédében Öry Péter, Csallóközsütörtök polgármestere a kereszt áthelyezését és felújítását a múltat a jelennel összekötő eseménysorozatnak nevezte, amely nemcsak értékmérés, hanem tisztelegés az ősök előtt és útmutatás a jövő generációnak. Kövér László házelnök beszédében felsorolta a település története során Csallóközsütörtökben felállított szakrális emlékműveket, és rámutatott: azok többek műemléknél, mivel a közösség magyar és európai sorsának útjelző kövei. „Amikor 1913-ban felállították ezt a Fehér Keresztet, Európa egymással szembe fordított nemzetei egymás életterének ostromára készültek. (...) Most, amikor helyreállítják a Fehér Keresztet, Európában ismét ostromidők járnak, szellemi ostrom alatt állnak az európai alapértékek, a kereszténység és a nemzeti gondolat, politikai ostrom alatt állnak a nemzetállamok és migrációs ostrom alatt áll maga Európa is, azért, mert a kontinensen kívüli erők ki akarják terjeszteni uralmukat és identitásukat Európára.”

Kövér László (aki maga is támogatta a szobor felújítását), a szoboravatás után a magyar köztelevízióknak adott nyilatkozatában elmondta: „Kötelességünk Magyarországról minden olyan közösséget támogatni, amely küzd, harcol és dolgozik a megmaradásért, az önazonosságának megtartásáért. Itt, a Felvidéken is vannak hál istennek olyan családok, amelyek – ha el is származtak, vagy a történelem vihara elsodorta őket innen – mégis hazajöjjenek és az összetartozásról tanúbizonyságot tegyenek. Ennek a keresztnek az újra felállítása, megszentelése nem a mi érdemünk első sorban, hanem a Sill és a Takács családé, akiknek az elődei 1913-ban felállították Isten dicsőségére és a közösség megmaradására.” A kereszt szimbolikájával kapcsolatban a házelnök elmondta: „Miközben a történelem viharairól, az egymásnak okozott sérelmekről beszélünk, érdemes a jelen kiszolgáltatottságáról is szót ejteni. Arról, hogy ma is ostrom alatt állnak az európai szellemi alapértékek, amelyek közösek szlovák és magyar ember számára. Mi lehetne a legszebb jelkép, ha nem egy ilyen kereszt, amely összeköt bennünket. Hiszen a közös európai kultúrák, értékek, amelyekre az európai politikusok oly sokat szoktak hivatkozni, nem másban gyökereznek, mint a kereszténység alapértékeiben. Ennek egyik szimbóluma ez a kereszt is.”

A szobrot Masicza Róbert, a község plébánosa áldotta meg. Kövér László az ünnepség végén egy magyar nemzeti zászlóval ajándékozta meg Csallóközsütörtököt, amely az Országházon lobogott.

- kv -

Képpen, szóban

■ Emlékezés a fegyverszünet napjára

November 11-én 11 óra 11 perckor a csallóközsütörtöki nyugdíjasok és a település polgármestere virágot helyezett el az elesett katonák csallóközsütörtöki emlékművénél. A fegyverszünet napját minden évben november 11-én tartják, az első világháborút lezáró compiègne-i fegyverszüneti egyezmény aláírásának emlékére. Ekkor (a tizenegyedik hónap tizenegyedik napján 11 órakor) értek véget a harci cselekmények a nyugati fronton. Ezzel a kegyeleti akcióval adóztunk az első világháborúban elesett csallóközsütörtöki polgárok emlékének.

■ 300 tonna szemét

Idén ősszel pályázati támogatással és némi önrésszel sikerült eltakarítani a község területén álló hulladéklerakatokat. Szinte hihetetlen, hogy közel háromszáz tonnányi hulladékot kellett elszállítani. Ennél azonban még döbbenetesebb, hogy a rendcsinálást követően valaki szinte azonnal kidöngölte a szemétet a falu határában.

■ Nyugdíjasok köszöntése

November 13-án, pénteken délután került sor a hagyományos nyugdíjas napra a kultúrházban. Az ünnepi műsorban felléptek Dóka Zsuzsa és Bósi Szabó László néptáncosok és a helyi népdalkör. Szuper hangulatban telt a délután.

■ **Színházi előadás** November 27-én, pénteken, az önkormányzat rendezésében 19.00 órai kezdettel színházi előadás volt a helyi kultúrházban. A dunaszerdahelyi Rivalda színház bemutatta Egressy Zoltán „Sóska, sültkrumpli” című tragikomédiáját.

JANUÁR	FEBRUÁR	MÁRC	APRIL
Po 4 11 18 25	Po 1 8 15 22 29	Po 7 14 21 28	Po 4 11 18 25
Ut 5 12 19 26	Ut 2 9 16 23	Ut 1 8 15 22 29	Ut 5 12 19 26
Sz 6 13 20 27	Sz 3 10 17 24	Sz 2 9 16 23 30	Sz 6 13 20 27
Sz 7 14 21 28	Sz 4 11 18 25	Sz 3 10 17 24 31	Sz 7 14 21 28
Pi 1 8 15 22 29	Pi 5 12 19 26	Pi 4 11 18 25	Pi 1 8 15 22 29
So 2 9 16 23 30	So 6 13 20 27	So 5 12 19 26	So 2 9 16 23 30
Ne 3 10 17 24 31	Ne 7 14 21 28	Ne 6 13 20 27	Ne 3 10 17 24
MÁJ	JUN	JUL	AUGUST
Po 2 9 16 23 30	Po 6 13 20 27	Po 4 11 18 25	Po 1 8 15 22 29
Ut 3 10 17 24 31	Ut 7 14 21 28	Ut 5 12 19 26	Ut 2 9 16 23 30
Sz 4 11 18 25	Sz 1 8 15 22 29	Sz 6 13 20 27	Sz 3 10 17 24 31
Sz 5 12 19 26	Sz 2 9 16 23 30	Sz 7 14 21 28	Sz 4 11 18 25
Pi 6 13 20 27	Pi 3 10 17 24	Pi 1 8 15 22 29	Pi 5 12 19 26
So 7 14 21 28	So 4 11 18 25	So 2 9 16 23 30	So 6 13 20 27
Ne 1 8 15 22 29	Ne 5 12 19 26	Ne 3 10 17 24 31	Ne 7 14 21 28
SEPTEMBER	OCTOBER	NOVEMBER	DECEMBER
Po 5 12 19 26	Po 2 9 16 23 30 31	Po 7 14 21 28	Po 5 12 19 26
Ut 6 13 20 27	Ut 4 11 18 25	Ut 1 8 15 22 29	Ut 6 13 20 27
Sz 7 14 21 28	Sz 5 12 19 26	Sz 2 9 16 23 30	Sz 7 14 21 28
Sz 1 8 15 22 29	Sz 6 13 20 27	Sz 3 10 17 24	Sz 1 8 15 22 29
Pi 2 9 16 23 30	Pi 7 14 21 28	Pi 4 11 18 25	Pi 2 9 16 23 30
So 3 10 17 24	So 1 8 15 22 29	So 5 12 19 26	So 3 10 17 24 31
Ne 4 11 18 25	Ne 2 9 16 23 30	Ne 6 13 20 27	Ne 4 11 18 25

■ Tűzoltóink falinaptára

Önkéntes tűzoltóinknak (szerencsére) egész ősszel nem kellett éles bevetésen részt venniük. Ezért a szokásos karbantartáson kívül arra is maradt idejük, hogy megtervezzenek és kiadjanak egy izléses falinaptárt a 2016-os évre.

■ Kegyeleti gyertyagyújtás

Az összefogás és az együttérzés szép gesztusa volt, amikor november 14-én, a párizsi terrortámadás másnapján csöndes megemlékezéssel egybekötött gyertyagyújtást tartottunk, amelyre, nagyobb városokat meghazudtolva, szép számmal jöttek el a polgáraink. Köszönet érte mindenkinek.

■ Eljött a Mikulás

December hatodikán, vasárnap a csallóközségi önkormányzat kultúrházba is eljött a várva-várt Mikulás a krampuszok kíséretében. A program a szokásos játékvárral, játszóházzal és kézműves foglalkozással vette kezdetét, majd Ambrus Lelkes Szimona „Hull a pelyhes fehér hó” című műsora után az óvodások és iskolások műsora következett. Az előadások után a Mikulás puttonya is kinyílt. Az önkormányzat ezzel is szeretne hagyományt teremteni, hiszen aligha van felemelőbb érzés, mint a gyerekek csillogó tekintete.

Csallóközsütörtökben indult a Felvidéki Magyar Moziklub

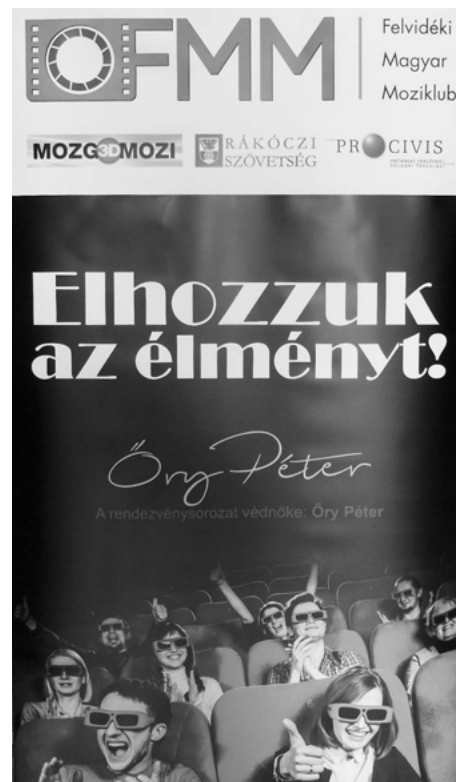
Manapság szinte mindent megnézhetünk-letölthetünk az internetről, nagyon távol kerültünk a közösségi mozizás megismételhetetlen varázsától. Ezt az élményt napjainkra szinte teljesen kiszorította a televízió és az elektronikus média, nem utolsósorban a nagyvárosi plázák, bevásárlóközpontok hollywood-i kultúrterrorja. A nagy multiplexek elsorvasztották a kis mozikat, filmszínházakat, amelyekből napjainkra mutatóban is alig maradt.

A Felvidéki Magyar Moziklub, melynek ötletgazdája és védnöke Öry Péter, községünk polgármestere, ezen próbál változtatni. A magyarországi Mózgó Mozi kft. kis csapata, amely eddig csak anyaországi településekre jutott el, a Rákóczi Szövetség és a Pro Civis Polgári Társulás összefogásának köszönhetően ezentúl a Felvidékre is elhozza a magyar és az európai filmművészet legjavát.

Az első helyszínen, november 19-én, a csallóközsütörtöki kultúrházban a Bogyó és Babóca közkedvelt animációs filmet például több mint 180 gyerek nézte. Délután A kék bolygó ismeretterjesztő filmet

vetítették, este pedig a Swing című magyar romantikus musical várta a felnőtteket. Az egész napos vetítésen természetesen ingyenesen vehetett részt a szép számú közönség. Öry Péter szerint a moziklub küldetése kétszeresen is fontos: azon túl, hogy eljuttatja a mai legkorszerűbb moziélményt oda is, ahol évekkel ezelőtt megszűnt a közösségi filmnézés, a felvidéki települések nézői anyanyelvükön élvezhetnek egy-egy kiemelkedő magyar vagy nemzetközi filmművészeti alkotást. Mindezt természetesen a legmodernebb, 3D-s mozi vetítéssel.

Sipos Kornél, a Mózgó Mozi tulajdonosa lapunknak elmondta, hogy örömmel jöttek Csallóközsütörtökbe. „Mindig vetítünk a gyerekeknek – mondta a mozitulajdonos –, és minden alkalommal vetítünk premierfilmet, s valahányszor európai vagy magyar filmet. A magyar filmeket minden alkalommal bemutatjuk. A kínálatunkban szerepel például A kis herceg (francia film), a Veszettek c. magyar alkotás, egy vígjáték, illetve a James Bond, amely aktuális premier. Így próbálunk tematikusan minden

igényt kielégíteni. Ez egy misszió, amellyel szeretnénk a Felvidéken, Székelyföldön, Kárpátalján, a Vajdaságban is ugyanezt a kezdeményezést megvalósítani.” **kk**

Kopogtassatok és kérések

Mozgalmas, eseménydús, sőt zaklatott évet tudhatunk magunk mögött. Néhány kiragadott példával illusztrálva: Németországban több mint egymillió migránst regisztráltak december elejéig. Magyarország a migránsözönnel szemben emelt határárral megvédte határait. November 13-án 130 áldozatot követelő merénylet rázta meg Párizst. Elkezdődött a jövő márciusi parlamenti választások kampánya Szlovákiában. A Szentatya Rómában kinyitva a Szent Péter bazilika szent kapuját, megnyitotta az irgalmasság szent évét. Sorolhatnánk a végtelenségig. Nyilván mindenki számára más a fontos, és ki-ki más mérleget von majd az év végén. Hiszen ahány ember, annyi értékrend. Ebben a hírözönben azért ne feledjük, hogy minden mindennel összefügg. Az öngyilkos merénylet utolsó kiáltása a gyermekeink, unokáink mosolyával, a hazai politika lózungjai a következő évek kenyerével, a pápa által hangsúlyozott irgalom a családdal, társadalommal, a kis és nagy közösséggel. Bár napjaink Európájában egymásnak homlokegyenest ellentmondó

értékrendek feszülnek egymásnak, mi, felvidéki magyarok és szlovákok nem hagyjuk magunkat félrevezetni a szépen hangzó szólammal. Látnunk kell, hogy a Brüsszel, Berlin felől és az óceán túloldaláról sugallt felebaráti szeretet és befogadás – sajnos – nem az igazi keresztényi szeretetről szólnak. Ezért álságosak, hiszen éppen olyan erők és érdekek sulykolják őket, amelyeknek/akiknek vajmi kevés közük van az emberséghez. Üzleti, politikai érdekek állnak mögöttük, nem a könyörületesség. Hangzatos szólások helyett hadd említsek meg egy friss emléket. Két hete Budapesten zötyögtem a villamoson két és fél éves kisunokámmal. A Móríc Zsigmond körtem jobb oldalra nézve díszes karácsonyfát láttunk, bal oldalra tekintve két géppisztolyos rendőrt. Bár Budapesten talán túlzásnak tűnik a fegyveres őrizet, azért hátborzongató jelkép volt ez így együtt, karácsony adventjében. Miféle advent az, amikor fél Európa retteg? Remélem, gyermekeinknek, unokáinknak minél kevesebb alkalmuk lesz fegyvert látni.

Máté könyvében olvashatjuk: „Kérjétek és

adatik nektek, keressetek és meglelitek, kopogtassatok és megnyitják ténétek.” Igen, kopogtassatok és kérések. Ezzel kezdődik a szeretet és a könyörületesség. És nem a követelődéssel, a vendégjoggal való visszaéléssel. A világi törvényekkel és egyezményekkel szólva: a menekültekről szóló Genfi Konvenció első pontjában az szerepel, hogy a menekült köteles együttműködni a befogadó ország hivatalos szerveivel. Ezt követi a többi rendelkezés.

A vendégjog pedig azt feltételezi, hogy akit beengedek a házamba, enni adok neki és szállással kínálok, jó szívvel teszem. Az illető pedig megköszöni. Nem követeli, hogy vegyem le a keresztet a falról, és szemét nem sérti a karácsonyfa, amely a keresztény ember szimbóluma. Érdekes ezen elgondolkodni advent és karácsony napjaiban, ha tisztán akarjuk látni a jövőnket. Mert sok politikus már elárult bennünket, éppen a könyörületességre, a felebaráti szeretetre hivatkozva. A legsúlyosabb hazugságok azok, amelyek szép köntösbe vannak öltöztetve.

kövesdi

Jól sikerült az őszi forduló

A tavalyi szezonban elért hetedik helyezését követően a Csallóközsütörtök FC a remek negyedik helyre jött fel az őszi szezonban. Ráadásul úgy, hogy az első helyezett Balonytól mindössze hat pont választja el őket. Történt ez úgy, hogy szinte vert helyzetből tornászta fel magát a csapat, hiszen tavaly még a pusztán bentmaradás is kérdéses volt. Tóth Árpád, a sportklub elnöke azonban legutóbbi beszélgetésünkben is bizakodott. A kezdőcsapatnak a hetven százalékát új játékosok alkotják, mondta ősszel, ezért az a legfontosabb, hogy összeszokjanak. Szerencsére sok segítséget kapnak a szurkolóktól. Ez valahol bizalom kérdése is, hiszen ha szurkolók bíznak a csapatban, akkor még a szerencsétlen öt nullás „zakót” is feledtetni lehet. A csütörtökiek teljesítménye annál is biztatóbb, hogy egyenletes a teljesítmény: idehaza és idegenben is hasonló a játékuk, ami arról árulkodik, hogy megvan a kellő önbizalmuk. „Jó a kollektíva, kiváló a hangulat – mondja a szakvezető –, és nem csak a pályán, de az öltözőben is. Nagyon jó meccseket játszottunk idegenben is.” A „mi a céljuk, hogyan

futnak neki a tavaszi fordulónak” kérdésre Tóth Árpád azt válaszolta, hogy a szezon végén szeretnének dobogós helyen végezni. A bajnokság megnyeréséről még korai és fölösleges lenne beszélni, ráadásul a feljebb jutásnak súlyos anyagi vonzata is lenne. Az ificsapat a 12-es mezőnyben a 8. helyen várja a tavaszi folytatást. Az ő teljesítményük kapcsán Tóth Árpád elmondta, hogy nagyon fiatal csapatról van szó, hiszen 14-15 éves gyerekekről beszélünk. Ők még fizikailag kell, hogy érjenek, fejlődjenek. Ráadásul más csapatokban 18-19 éves fi-

atalok is játszanak, akikkel egyelőre nehéz felvenni a versenyt. „Fiataljaink is játszottak jó meccseket, ami különösen biztató. A harmadik helyen végzett vásáruítiak ellen például idegenben sokáig vezettünk, csak az utolsó húsz percben tudtak fordítani.” De már az is kisebb csoda, hogy hosszú évek után Csallóközsütörtöknek végre van saját ificsapata. Pár év múlva azonban velük is számolni lehet. Végül kiemelte, hogy köszönet illeti a szülők önfeláldozó támogatását, hiszen az egész járáson belül utazgatni nem olcsó mulatság. -kk-

VI. liga, ObFZDS/AG Sport Liga

#	Klub	Z	V	R	P	Gólarány	Pontok	+ pontok
1	Družstevník Baloň	15	10	3	2	43:20	33	12
2	TJ Kostolné Kračany	15	10	3	2	42:23	33	9
3	MFK Malé Dvorníky	15	9	5	1	51:19	32	5
4	FC Štvrtek n/O	15	8	3	4	30:16	27	3
5	Družstevník Kráľovičove Kračany	15	7	4	4	26:19	25	-2
6	Družstevník Okoč-Sokolec	15	5	9	1	33:26	24	0
7	ŠK Rohovce	15	5	5	5	34:35	20	-1
8	Palas Jahodná	15	6	2	7	33:36	20	-1
9	FK Baka	15	5	4	6	15:13	19	-2
10	ŠK Čakany	15	4	6	5	27:32	18	-3
11	Dynamo Blatná n/O	15	5	3	7	23:34	18	3
12	Družstevník Lúč n/O	15	4	3	8	24:29	15	-9
13	Družstevník Holice n/O	15	4	3	8	20:27	15	-9
14	SC Čenkovce	15	4	2	9	26:41	14	-10
15	Družstevník Ižop	15	4	0	11	24:51	12	-6
16	DSC Orechová Potôň	15	2	1	12	14:44	7	-17

Tavaszi mérkőzések

ŠK Rohovce - FC Štvrtek n/O	16. forduló (2016.03.05.)
FC Štvrtek n/O - Dynamo Blatná n/O	17. forduló (2016.03.12.)
Družstevník Okoč-Sokolec - FC Štvrtek n/O	18. forduló (2016.03.19.)
FC Štvrtek n/O - SC Čenkovce	19. forduló (2016.03.26.)
FK Baka - FC Štvrtek n/O	20. forduló (2016.04.02.)
TJ Kostolné Kračany - FC Štvrtek n/O	21. forduló (2016.04.09.)
FC Štvrtek n/O - DSC Orechová Potôň	22. forduló (2016.04.16.)
Palas Jahodná - FC Štvrtek n/O	23. forduló (2016.04.23.)
FC Štvrtek n/O - Družstevník Lúč n/O	24. forduló (2016.04.30.)
MFK Malé Dvorníky - FC Štvrtek n/O	25. forduló (2016.05.07.)
FC Štvrtek n/O - ŠK Čakany	26. forduló (2016.05.14.)
Družstevník Holice n/O - FC Štvrtek n/O	27. forduló (2016.05.21.)
FC Štvrtek n/O - Družstevník Baloň	28. forduló (2016.05.28.)
Družstevník Ižop - FC Štvrtek n/O	29. forduló (2016.06.04.)
FC Štvrtek n/O - Družstevník Kráľovičove Kračany	30. forduló (2016.06.11.)

EGY KIS TÖRTÉNELEM

A régi Csallóköz XIII. századi vízrendszere II.

A régi Csallóköz déli határát kialakító vízrendszer, amely sokkal bonyolultabb volt a Csalló viszonylag egyszerű és könnyen áttekinthető vízrendszerénél, a pozsonyi szigetvilágnak a legdélibb csúcsánál, a hajdani Farkastorok és Óliget szigetek legalsóbb pontjánál keletkezett. Itt szakadt ki az a Duna-folyás, amelynek sokszor szétszakadó, majd ismét egyesülő mederkötege övezte a Csallóköz déli részét.

A pozsonyi szigetvilágból érkező vizek mintegy 18 km hosszú, Gútorig terjedő, viszonylag egységes ágban egyesültek, és így egy aránylag nagy Duna-meder keletkezett, mely jelző természetes névként ragadt erre a mederre, Nagy-Duna néven. Ennek a mintegy 18 km hosszú Nagy-Dunának megvolt a helyi párja, a Kis-Duna, mely a középkorban a fő ágból Püspöki határában szakadt ki, és Csölösztő határáig mintegy 6-7 km hosszú szigetet alkotott. E sziget északi oldalán haladó ágot Korousdunának, a déli ágot pedig Prandunának nevezték.

A Csölösztő falu előtt egyesült Korousduna és Pranduna Csölösztőnél ismét kettévált, hogy ezúttal a sziget déli oldalának két leghosszabb és legjelentő-

sebb folyását hozza létre. Itt kezdődött a Cseles és a Csiliz átlósan mintegy 48 km hosszú szakasza. A Csiliz Patasnál a Cselesbe torkolt.

A régi Csallóköz területét a Megye-ág zárta le. Ez a Pozsony és Komárom vármegyét elválasztó ág Patas határában szakadt ki a Cselesből, és Apácaszakálastól nyugatra érte el a Csallót.

A sziget két oldalának vízrendszerét harántosan kötötte össze a Karcsa-táji vízhálózat. Ez a vízrendszer tulajdonképpen a Karcsa-falvak területét keresztül-kasul szántó kisebb vizek sokasága volt. A Karcsa-táji vízrendszer a Duna-szerdahely város területébe olvadt történelmi falvak némelyikének, sőt magának Szerdahelynek is a déli határát alkotta. A Karcsa-táji vízrendszer Süly és Felbár közt a Cseles folyótól kapta a vizét. Ez a víz a Karcsa-falvak területén szétágazott, majd a Tejed-falvak táján ismét egyesült, és a Csallóba torkolt.

A sziget kora középkori vízrajzi rendszere azt mutatja, hogy a Csallóköz legmarkánsabb és legnagyobb vízbőségű folyója az északi oldalon haladó Csalló volt, vagyis a középkori fő Duna-ág a Csallóköz északi oldalán haladt. **(folyt. köv.)**

A mi kislexikonunk

Újszülötteink

Sípos Sofia
(szülők: Sípos Szonya és Sípos József)

Siposová Melisa
(szülők: Siposová Eva és Sípos Arnold)

Horváth Peter
(szülők: Horváth Mónika és Horváth Marián)

Fájdalommal búcsúztattuk

Kuki Frigyes, életének 68. évében

Renczés Oszkár, életének 47. évében

Sill Otília, életének 81. évében

Sípos Erzsébet, életének 51. évében

Bejelentkeztek falunkba

Satina Marko
Malíková Marcela

Elköltöztek falunkból

Ing. Pavol Fusek
Kiss Éva
Zuzák Katalin
Németh Irén
Rigó Tímea
Bán Tibor
Bán Tamás
Bán Tímea Mária
Kuki Károly
Ján Eremiáš

HÍRNÖK – a csallóközcsütörtökiek lapja

Megjelenik: negyedévente, ingyenes kiadvány

Kiadja a Csallóközcsütörtöki Községi Hivatal

Vám tér 1, 930 40 Štvrtok na Ostrove, IČO: 305 731

Felelős kiadó: Őry Péter polgármester

Felelős szerkesztő: Kövesdi Károly

Műszaki szerkesztő: Beutlschmidt Robert

Nyilvántartási szám: EV 4427/11, ISSN: 1338-8258

A hírnökkel kapcsolatos észrevételeiket, illetve közlésre szánt írásait a községi hivatal titkárságán, félfogadási napokon adhatják le olvasóink.

SPRAVODAJ – občasník Štvrtočanov

Výchádza: štvrťročne, nepredajný výtlačok

Vydáva Obecný úrad Štvrtok na Ostrove

Mýtna nám.1, 930 40 Štvrtok na Ostrove, IČO: 305 731

Zodpovedný vydavateľ: Péter Őry starosta

Zodpovedný redaktor: Károly Kövesdi

Technický redaktor: Robert Beutlschmidt

Evidenčné číslo: EV 4427/11, ISSN: 1338-8258

Pripomienky a návrhy článkov na zverejnenie v občasníku Spravodaj môžete odovzdať na sekretariáte Obecného úradu v stránkových dňoch.

SPRAVODAJ

OBČASNÍK ŠTVRTOČANOV

XI. ročník 4. číslo

december 2015

Milan Rúfus:

PodĎakovanie za lásku

*Ako keby slnce zasvietilo na sneh –
všetko vo mne zjasnie,
tak mi vrúčne je.
Netušili by ste, ako mi je krásne,
keď sa na mňa ktosi usmeje.*

*Ako keby zohrial uzimenú byľku
teplý dotyk slnka v lesnom papradí –
tak mi je,
keď hoci na prchavú chvíľku
láskavo ma ktosi
rukou pohladí.*

*– Ved' ja ani neviem, čo je to –
tá – láska.*

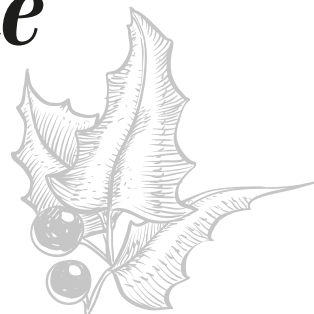
*Teba prosím Pane,
Ty ma o nej uč.
Ako v poli zrnko chlebového kláska
všetko živé čaká na jej teplý lúč.*

*Nebude Ti radiť drobné srdce moje.
Ja som ľudské mláďa,
Ty si Boží Kráľ.
Iba tak Ti poviem,
že dar lásky – to je
koruna tých darov,
čo si ľuďom dal.*

*Všetky deti sveta
Tvoje sedmikrásky,
ktorými si osial modrú planétu –
ďakujú Ti Pane, za dar ľudskej lásky.
I dar lásky Božej –
ten dar, že sme tu.*

**Želáme Vám láskyplné
vianočné sviatky
a úspešný nový rok!**

Rušná jeseň, ožívujúce sa tradície

Rozhovor so starostom Péterom Órym

Prežívame adventné dni, blížia sa Vianoce, schyľuje sa ku koncu roka. Tento rok bol v živote samosprávy obce a obecného úradu mimoriadne rušný. Preto Vás prosím o krátku bilanciu.

Rok 2015 bol naozaj rušný. Teraz len dúfam, že sa v nastávajúcich dňoch každému podarí odreať sa po každodennom vypätí v pracovnom zhone, podarí sa nám zbaviť sa únavy. Osobne si myslím, že sa v obci počas jesene mnoho vecí vybavilo a riešilo. Sčasti aj preto, lebo aj keď sa naša práca začína novým rokom, svoje ovocie prináša vždy ku koncu roka. Väčšinou v tomto období nabehnú na náš účet financie pridelené na projekty, uskutočnia sa rôzne podujatia. **Pripomeňme si niektoré konkrétne výsledky.**

Z hľadiska našej obce najlepšou sprá-

vou je, že sa zrealizoval náš environmentálny projekt. Konkrétnejšie: podarilo sa nám vyčistiť Alžbetínsku cestu, okolie tzv. Piesočnej jamy aj tzv. Malú slepačiu farmu. V číslach to znamená, že sme z katastra obce odstránili skoro 300 ton odpadu. Okrem toho sa nám podarilo vyčistiť aj okolie prečerpávacej stanice na ceste zvanej „Hat út“, kde stáli celé hory smeti.

Kolko to všetko stálo?

Financie vyčlenené na tento projekt predstavujú sumu okolo 100 000 €, ale obci to celé stálo len okolo 5800 €. Myslím si, že v tomto prípade je na mieste označenie „dobrý obchod“, lebo z vlastných zdrojov by sme neboli vedeli zabezpečiť vyčistenie takej veľkej plochy. Keď čistili Alžbetínsku cestu bol tam umiestnený aj kontajner, boli sme radi, že cesta bude konečne vyčistená a zmizne odpad nahromadený za päťdesiat rokov, preto, o to viac bolo zarážajúce, že ledva prešiel deň a niekto vysypal odpad zase na tom istom už vyčistenom mieste.

Ale život nie je len o smeti.

Bez pochyb môžeme byť hrdí na to, že sa v našej obci na jeseň realizovalo nespočetné množstvo kultúrnych podujatí. Mohol by som sa vyjadriť aj v tom duchu, že obec žije a naďalej sa rozvíja. Samospráva oslávila Deň dôchodcov, ktorý mal veľmi pozitívne ohlasy. Prvýkrát v histórii obce samospráva organizovala aj Deň

Mikuláša. Dúfame, že sa zrodila tradícia, ktorá bude mať dlhú históriu, veď niet väčšej radosti, než vidieť radosť v rozžiarených detských očiach. Myslím si, že sme sa postarali o jedinečný zážitok tak pre rodičov, ako aj pre deti. Okrem toho sme po dlhom čase znova privítali u nás divadelníkov. 27. novembra v kultúrnom dome vystúpilo Divadlo Rivalda z Dunajskej Stredy, prišli s predstavením Šťavel a opekané zemiaky.

A vrátilo sa aj kino.

Nedávno vznikol Maďarský kinoklub, prvé premietanie ktorého bolo práve tu, vo Štvrtku na Ostrove. Ako aj ostatné podujatia, aj toto bolo zadarmo. Veľmi nás tešilo, že sme mali tri premietania, čím sme oživilo starú tradíciu.

Jeseň bola pre našu obec vyslovene úspešná. Samozrejme, že máme aj problémy, ale nie som si istý, či by sme mali práve teraz, v adventnom období hovoriť o starostiach. Najväčšiu radosť máme z toho, že sa nám podarilo zachrániť ďalšiu sochu vo verejnom priestore, lebo tým prispievame k duševnému a materiálnemu obohacovaniu obyvateľov obce. Biely kríž sa dostal na zaslúžené, honosné miesto: na malé námestie, kde je obkľúčený kvetmi a je aj osvetlený. V tejto súvislosti patrí poďakovanie Občianskemu združeniu sv. Jakuba, potomkom rodiny Sillovcov a každému pomocníkovi.

Nehynúcim odkazom súcitu a súdržnosti bol pietny akt na druhý deň teroristického útoku v Paríži, keď sme tichou spomienkou a zapálením sviečok uctievali pamiatku obetí. Účasť našich spoluobčanov by mohla zahanbiť aj niektoré veľkomestá.

Medzitým už pripravujeme budúcoročný rozpočet, ktorý by mal byť schválený na decembrovom zasadnutí obecného zastupiteľstva. Teda už v decembri sa vydáme na cestu novým rokom. Ale dovtedy by som rád vyzdvihol význam oddychu, dôležitosť rodiny a lásky. Všetkým spoluobčanom želim pokojné a radostné Vianoce.

Čo sa Bohu najviac páči, je prejavovať milosrdenstvo

„Drahí bratia a sestry, dobrý deň!
Včera som tu v Bazilike sv. Petra otvoril Svätú bránu Jubilea milosrdenstva. Dnes by som sa chcel spolu s vami zamyslieť nad významom tohto Svätého roka a zodpovedať tak na otázku: „Prečo takýto Jubilejný rok milosrdenstva?“ Čo to znamená?

Cirkev potrebuje tento výnimočný okamih. Nehovorím: pre Cirkev je dobrý tento výnimočný okamih... Nie, nie! Hovorím: Cirkev potrebuje tento výnimočný okamih. V našej dobe veľkých zmien je Cirkev pozvaná, aby zo svojej strany ponúkla osobitný prínos a dala tak svetu najavo znaky Božej prítomnosti a blízkosti. A Jubileum je príhodným časom pre všetkých nás, aby sme kontemplovali Božie milosrdenstvo, ktoré prevyšuje každú ľudskú obmedzenosť a ožiaruje temnotu hriechu, a aby sme sa tak mohli stať jeho presvedčivejšími a účinnejšími svedkami.

Obrátiť pohľad na Boha, milosrdného Otca, a na bratov potrebujúcich milosrdenstvo, znamená zamerať našu pozornosť na *podstatu obsahu evanjelia*: na Ježiša, Milosrdenstvo, ktoré sa stalo telom, ktoré dáva našim očiam vidieť veľké tajomstvo trojičnej lásky Boha. Sláviť Jubileum milosrdenstva znamená opäť postaviť do stredu nášho osobného života a našich spoločností to, čo je pre kresťanskú vieru špecifické, čiže Ježiša Krista, milosrdného Boha. Svätý rok je tu teda preto, aby sme *žili milosrdenstvom*. Áno, drahí bratia a sestry, tento Svätý rok sa nám ponúka, aby sme v našich životoch zakusovali príjemný a lahodný dotyk Božieho odpustenia, jeho prítomnosti pri nás a jeho blízkosti najmä v okamihoch najväčšej núdze.

Toto Jubileum je skrátka privilegovaným okamihom na to, aby sa Cirkev naučila voliť si len a len to, „čo sa Bohu najviac páči“. A čo je to, čo sa „Bohu najviac páči“? Odpúšťať svojim deťom, byť k nim milosrdný, aby tak aj oni zas zo svojej strany mohli odpúšťať svojim bratom, žiariac ako pocho-

dne Božieho milosrdenstva vo svete. Toto je to, čo sa Bohu najviac páči. (...)

„Pocítiť silnú radosť z toho, že nás Ježiš opäť našiel, lebo ako Dobrý Pastier nás prišiel hľadať, lebo sme boli zblúdení“ (*Homília na Prvé večery Nedele Božieho milosrdenstva*, 11. apríla 2015): toto je cieľ, ktorý si Cirkev dáva v tomto Svätom roku. Takto si v sebe posilníme presvedčenie, že milosrdenstvo môže skutočne prispieť k budovaniu ľudskejšieho sveta. Obzvlášť v týchto našich časoch, keď je odpustenie iba zriedkavým hosťom v prostredí ľudského života, sa volanie po milosrdenstve stáva viac naliehavým, a to na každom mieste: v spoločnosti, v ustanovizniach, v práci i v rodine.

Isteže, niekto by mohol namietkať: „Ale, Otče, nemala by Cirkev v tomto Roku robiť čosi viac? Je správne kontemlovať Božie milosrdenstvo, ale je tu toľko urgentných potrieb!“ Pravdaže, je toho veľa, čo treba robiť a ja ako prvý to neprestanem vždy pripomínať. Avšak treba si uvedomiť, že koreňom zabúdania na milosrdenstvo je vždy *sebaláska*. V tomto svete sa to prejavuje vo

forme hľadania výlučne vlastných záujmov, pôžitkov a pôct spojených s túžbou hromadiť bohatstvo, zatiaľ čo v živote kresťanov sa to často premieta do pokrytectva a svedčákosti. Všetky tieto veci sú opakom milosrdenstva. (...) Práve preto je nevyhnutné uznať si našu hriešnosť, aby sme v sebe posilnili istotu o Božom milosrdenstve. „Pane, som hriešnik, Pane, som hriešnica. Príď so svojim milosrdenstvom“. Toto je jedna krásna modlitba. Je ľahká, nie? Je to jednoduchá modlitba na každý deň: „Pane, som hriešnik, Pane som hriešnica. Príď so svojim milosrdenstvom.“

Drahí bratia a sestry, túžim po tom, aby sa v tomto Svätom roku každému z nás dostalo skúsenosti Božieho milosrdenstva, aby sme sa stali svedkami toho, „čo sa mu najviac páči“. Je naivné veriť, že by vari toto mohlo zmeniť svet? Áno, ľudsky povedané je to bláznovstvo, ale to «čo je u Boha bláznivé, je múdrejšie ako ľudia, a čo je u Boha slabé, je silnejšie ako ľudia» (1 Kor 1,25). Ďakujem.

(Úryvky z prejavu Svätého Otca)

